

FORSKRIFT OG RETNINGSLINJER FOR INNKALLING TIL OG UTSETTELSE AV FULLBYRDING AV STRAFF

Fastsatt av Justisdepartementet den XX med hjemmel i straffeprosessloven § 462 a.

Forskriften og retningslinjene utfyller straffeprosesslovens regler om innkalling til og utsettelse med fullbyrding av straff.

Lovteksten står med fet skrift. Forskrift står i kursiv. Lovteksten, forskrift og retningslinjer skal anvendes sammen.

Endringer i straffeprosessloven eller forskriften vil til enhver tid fremgå av Lovdatas sider.

Endringene i lovteksten er i kursiv. De er vedtatt, men ennå ikke trådt i kraft.

Straffeprosessloven forkortes slik: **strpl.**

Strpl. § 462 a

Kongen kan gi nærmere regler om innkalling og utsettelse med fullbyrding av straff.

Iverksetting og innkalling til fullbyrding av straff

Strpl. § 455.

Statsadvokaten gjør vedtak om fullbyrding av dom i sak om forbrytelse. Beslutningen treffes likevel av politiet i sak hvor politiet har tatt ut tiltale etter § 67 annet ledd bokstav b til d. I sak avgjort ved forelegg og i sak om forseelse treffes beslutningen av politiet. For dom som beslutter å fullbyrde subsidær fengselsstraff etter straffeloven § 28 b første ledd bokstav a og fengselsstraff etter straffeloven § 54 nr. 2, treffes vedtak om fullbyrding av myndighet som nevnt i lov om straffegjennomføring § 58 annet ledd.

Fullbyrdingen av *ubetinget frihetsstraff og samfunnsstraff* settes i verk av *kriminalomsorgen*. Fullbyrding av andre reaksjoner settes i verk av politiet.

Bøter og andre pengekrav til fordel for statskassen skal søkes inndrevet gjennom Statens Innkrevingssentral, jf. § 456. Det samme gjelder erstatning og andre pengekrav som er tilkjent en fornærmet eller en annen skadelidt i en offentlig straffesak, dersom den berettigete ønsker det.

Strpl. § 461:

Skal en domfelt som er på frifot, utholde frihetsstraff eller samfunnsstraff, meddeler *kriminalomsorgen* ham pålegg om å møte til fastsatt tid og sted for at fullbyrdingen kan påbegynnes.

Dersom domfelte unnlater å etterkomme pålegg om å fremstille seg, kan han avhentes av politiet etter begjæring fra kriminalomsorgen. Det samme gjelder om han uteblir under gjennomføringen eller det før påbegynt soning er grunn til å tro at han vil unndra seg fullbyrdingen av straff.

§ 1 Overføring av varetektsinnsatte til fullbyrding av straff

Varetektsfengslede som blir dømt skal overføres til fullbyrding straks kriminalomsorgen mottar den rettskraftige dommen fra påtalemyndigheten.

Blir en domfelt som er på frifot, pågrepet av politiet og varetektsfengslet for andre straffbare forhold, kan kriminalomsorgen, på anmodning fra påtalemyndigheten, overføre vedkommende fra varetekt til fullbyrding av en tidligere rettskraftig dom, selv om det ikke er sendt innkalling til fullbyrding.

Første ledd gjelder overføring av varetektsfengslede til fullbyrding av dom for de samme forhold som vedkommende er varetektsfengslet for.

Annet ledd gjelder de tilfellene hvor en tidligere domfelt, som ennå ikke er innkalt til fullbyrding, blir pågrepet for nye forhold som er så alvorlige at vedkommende blir varetektsfengslet for disse forholdene. Ved avgjørelsen av om anmodningen fra påtalemyndigheten skal etterkommes, må det ses hen til om det vil medføre store ulemper for den domfelte å påbegynne fullbyrdingen uten å ha fått anledning til å forberede seg på dette. På den annen side skal det legges betydelig vekt på om den domfelte tidligere er dømt flere ganger (gjenganger), og om den alminnelige rettsfølelse tilsier at domfelte påbegynner fullbyrding av tidligere dom når varetekten opphører.

Se forskrift til straffegjennomføringsloven § 4-4 om overgang til fullbyrding og løslatelse fra varetekt.

Dersom innsatte samtykker, kan påtalemyndigheten i medhold av straffeprosessloven § 453 beslutte at fullbyrdingen av en dom påbegynnes før denne er rettskraftig (foregrepet soning).

§ 2 Innkalling til fullbyrding av straff for domfelte som er i frihet

Kriminalomsorgen skal innkalle domfelte til fullbyrding av fengselsstraff, forvaring, samfunnsstraff og gjennomføring av vilkår for betinget dom fastsatt av retten i medhold av straffeloven § 53 nr. 3 e, så snart som mulig etter at rettskraftig dom er mottatt fra påtalemyndigheten.

Innkallingen skal være skriftlig og inneholde pålegg om å møte til fastsatt tid og sted for at fullbyrdingen kan påbegynnes. Innkallingen skal identifisere den aktuelle dom ved domstol og domsdato. Ved innkalling til fullbyrding av subsidiær fengselsstraff for bot skal det fremkomme hvem som har ilagt den aktuelle bot samt vedtagelsesdato. Pålegg om fremmøte til fullbyrding av subsidiær fengselsstraff ved bot, skal lyde på betaling av boten eller fremmøte.

Det skal av innkallingen fremgå at det er straffbart å ikke møte til fullbyrding, jf. strgfjl. § 40, syvende ledd.

Innkallingen sendes normalt som meddelelse i samsvar med domstolsloven § 186. Når sakens art eller omstendighetene for øvrig tilsier det skal forkynning benyttes.

Begrepet fengselsstraff omfatter også subsidiær fengselsstraff. For øvrig vises det til straffeloven § 53 nr. 3 e jf. straffeprosessloven § 461, som medfører at det er kriminalomsorgen som innkaller til og iverksetter narkotikaprogram med domstolskontroll og program mot ruspåvirket kjøring.

Saksbehandlingsregler

Kriminalomsorgen på regionalt nivå mottar dommen til fullbyrding fra påtalemyndigheten når den er rettskraftig. Det skal foreligge en skriftlig påtegning eller et stempel, undertegnet av påtalemyndigheten som bekrefter at dommen er rettskraftig og kan fullbyrdes. Det bør inngås avtale med de forskjellige politidistriktene om at de sender domfeltes siste kjente adresse og eventuelle telefonnumre sammen med dommen. Det skal også inngås avtale med politiet om informasjonsutveksling om særskilte forhold som har betydning for hvor domfelte skal fullbyrde straffen og forhold som tilsier at domfelte bør prioriteres med hensyn til rask fullbyrdelse.

Direktør på regionalt nivå treffer avgjørelse om valg av fengsel eller friomsorgskontor, jf. straffegjennomføringsloven § 11 og retningslinjene til straffegjennomføringsloven pkt. 3.3. Avgjørelse om innsettelse i fengsel kan ikke påklages, jf. straffegjennomføringsloven § 7 litra f siste punktum. Etter forskrift til straffegjennomføring § 7-9 skal domfelte i målgruppen for elektronisk kontroll informeres om adgangen til å søke om denne soningsformen.

Det nærmere tidspunkt for fullbyrding av dommen fastsettes av leder av vedkommende fengsel eller friomsorgskontor, som også sender domfelte innkalling med pålegg om å møte til fullbyrding. Tidspunktet kan ikke sette

mer enn 60 dager etter at kriminalomsorgen mottok dommen fra påtalemyndigheten, med mindre følgende unntak foreligger:

- Saker der domfelte har søkt om en alternativ straffegjennomføringsform, for eksempel soning med elektronisk kontroll eller soning i behandlingsinstitusjon etter straffegjennomføringsloven § 12. I slike saker er det nødvendig å gjennomføre omfattende saksbehandling som medfører at oppmøte vil komme senere enn 60 dager fra mottak i kriminalomsorgen.

- Andre saker der spesielle forhold rundt dommen eller domfelte medfører at det ikke er mulig å overholde fristen på innkalling innen 60 dager.

I de tilfeller der det ikke er mulig å innkalle innen 60 dager, skal årsaken til dette alltid noteres i saksjournalen.

Kopi av innkalling med tid og sted for fullbyrdelse skal sendes vedkommende politidistrikt til orientering.

Innkallingen skal, i tillegg til det som er foreskrevet i forskriften § 2 annet og tredje ledd, inneholde: opplysning om at innkallingen og identitetspapirer skal medbringes på oppmøtetidspunktet, opplysning om at unnlatt oppmøte kan få konsekvenser for blant annet vurderingen av prøveløslatelse og orientering om adgangen til å iverksette fullbyrding av en tidligere rettskraftig dom etter forskriften § 1 annet ledd dersom vedkommende pågripes for nye straffbare forhold. Videre skal det gis informasjon om muligheten for justering av soningsdato innenfor et tidsrom av en måned. Se retningslinjene nedenfor, "Domfeltes mulighet til å påvirke soningstidspunktet".

Om nødvendig kan kriminalomsorgen, i tillegg til skriftlig innkalling, kontakte den domfelte på annen måte (for eksempel pr. telefon, e-post eller tekstmelding). Slik kontakt skal skrives ned, dateres og legges på saken.

Dersom ikke innkallingen kommer i retur, anses innkallingen for meddelt. Hvis innkallingen kommer i retur, skal en ta kontakt med domfelte på annen måte, jf. ovenfor.

Før utsendelse av innkallingen, må det påses at det er samsvar mellom domfeltes adresse som er oppgitt av politiet, adressen som er oppgitt i dommen og med siste adresse som er registrert i folkeregisteret. Er det uoverensstemmelse, skal innkallingen sendes til samtlige adresser, med mindre det er klart hvilken adresse som er riktig. Det må også undersøkes om domfelte er under fullbyrding av andre dommer.

Dersom kontakt med domfelte ikke oppnås, skal forkynning benyttes.

Kriminalomsorgen har ansvaret for at forkynning blir foretatt, men kan, hvis det er mest hensiktsmessig, anmode om bistand til forkynning fra politiet.

Ved forkynning av kriminalomsorgen benyttes den kriminalomsorgsenhet som ligger nærmest stedet hvor domfelte antas å befinne seg.

Forkynning kan også benyttes hvis det er grunn til å tro at domfelte er uten fast bopel, innlagt i sykehus eller institusjon pga. alder eller sykdom eller av andre grunner ikke kan hente posten. Likeledes vil ung alder eller andre særlige omstendigheter kunne begrunne at innkallingen meddeles ved forkynning.

Lykkes det ikke å finne domfelte for forkynning, skal domfelte etterlyses hos politiet.

Domfeltes mulighet til å påvirke soningstidspunktet

Alle som er dømt til ubetinget fengselsstraff har anledning til å ta kontakt direkte med vedkommende region i kriminalomsorgen og avtale et umiddelbart tidspunkt for avsoning av dommen. Domfelte må i så fall være villig til å sone dommen i et fengsel langt fra hjemstedet. Dette kan også gjøres dersom domfelte ønsker å komme inn til soning tidligere enn det tidspunktet som er angitt i ordinær innkalling.

Dersom domfelte ikke ønsker å ta imot det aktuelle plasstilbudet, skal han/hun innkalles på vanlig måte. Det samme gjelder dersom domfelte etter å ha tatt imot tilbudet, ombestemmer seg før oppmøtetidspunktet eller ikke møter til det avtalte tidspunktet.

Dersom domfelte har fått innkalling til en viss dato på vanlig måte og deretter søker om umiddelbar soning, må det gjøres klart at opprinnelig dato gjelder dersom vedkommende ikke møter til det nye tidspunktet.

Kriminalomsorgen kan, på anmodning fra domfelte, innen 14 dager etter at innkallingen er meddelt, justere fullbyrdingstidspunktet med inntil en måned etter opprinnelig fastsatt dato for fullbyrdingsstart. Ved utsettelse utover en måned, må domfelte søke om utsettelse med fullbyrdingen.

§ 3 Tilsigelsesfrist

Tilsigelsesfristen er tre uker fra innkallingen antas å ha kommet frem til domfelte.

Første ledd gjelder ikke hvor retten har avsagt dom for gjeninnsettelse av en prøveløslatt eller avsagt dom for fullbyrding av subsidiære fengselsstraff.

Tilsigelsesfristen er den tiden som domfelte får til å innrette seg på å møte til fullbyrding, fra mottatt innkalling og frem til fremmøtetidspunktet.

§ 4 Unnlatelse av å møte til straffefullbyrding

Hvis domfelte etter innkalling i samsvar med § 2 ikke møter til fastsatt tid og sted, skal han etterlyses og politiet skal anmodes om å avhente ham til fullbyrding, jf. strprl. § 461 annet ledd.

Utsettelse med fullbyrding av straff

Strpl. § 458.

Straff som den dømmende rett eller påtalemyndigheten har tilrådd å ettergi eller gjøre betinget ved benådning, kan ikke fullbyrdes før spørsmålet om benådning har vært forelagt Kongen.

Søker domfelte ellers om benådning, kan departementet utsette fullbyrdingen til søknaden er avgjort av departementet eller Kongen.

Har departementet funnet for tiden ikke å ville anbefale en søknad om benådning, kan departementet – når vektige grunner taler for det og søkeren samtykker – utsette ferdigbehandlingen av søknaden i en prøveperiode. Proveperioden kan ikke settes lenger enn 1 år. Når særlige grunner taler for det, kan perioden forlenges. Fullbyrding finner ikke sted før søknaden er ferdigbehandlet.

Strpl. § 459.

Fullbyrding av frihetsstraff eller samfunnsstraff skal utsettes dersom domfelte er blitt alvorlig sinnslidende eller hans helsetilstand ellers gjør fullbyrding utilrådelig.

Ellers kan fullbyrding av frihetsstraff eller samfunnsstraff utsettes når vektige grunner tilsier det.

Utsettelse etter annet ledd kan gjøres betinget av sikkerhetsstillelse. Det kan også settes andre vilkår.

Kriminalomsorgen treffer vedtak etter bestemmelsen her. Forvaltningsloven gjelder med de unntak som er nevnt i straffegjennomføringsloven § 7. Oppstår det uenighet om fullbyrdingen skal utsettes fordi domfelte er blitt alvorlig sinnslidende eller hans helsetilstand ellers gjør fullbyrding utilrådelig, kan domfelte kreve spørsmålet avgjort ved kjennelse etter § 462.

Strpl § 462

Oppstår det uenighet mellom påtalemyndigheten eller kriminalomsorgen og domfelte om dommens tolkning, beregning av straffetiden, eller liknende spørsmål som gjelder fullbyrdingen, kan domfelte kreve spørsmålet avgjort ved kjennelse av stedets rett eller den rett som har dømt i saken. Det tilsvarende gjelder når det er tvist om hvorvidt den person som dommen søkes fullbyrdet mot, er den domfelte, og når det er tvist mellom påtalemyndigheten og andre enn domfelte om hvorvidt en avgjørelse om inndragning kan gjøres gjeldende overfor dem.

Etter endringer i straffeprosessloven § 76 har kriminalomsorgen fått møterett i rettsmøter om fullbyrding av frihetsstraff skal utsettes etter § 459 første ledd.

§ 5. Myndighet til å innvilge utsettelse med fullbyrdingen

Søknad om utsettelse av fullbyrdingen avgjøres av de fengsler og friomsorgskontorer som har fått myndighet til dette. Innvilgelse av utsettelse med fullbyrdingen utover seks måneder skal avgjøres av kriminalomsorgen på regionalt nivå.

Vedtak om utsettelse med fullbyrdingen etter strpl. § 458, første og tredje ledd, forskriften § 6, annet ledd og § 8 kan allikevel treffes av den enhet som har myndighet til dette innenfor de frister som gjelder for disse sakene.

Avgjørelser etter forskriften § 8 gjøres av leder av enheten i samarbeid med militære myndigheter.

Søknad om utsettelse med fullbyrdingen medfører ikke at plikten til å møte til fastsatt tid og sted bortfaller, med mindre dette er uttrykkelig bestemt.

Leder av den enhet som behandler søknader om soningsutsettelse, har myndighet til å avslå alle søknader om utsettelse med fullbyrdingen, også søknader om utsettelse utover seks måneder. Er det søkt om utsettelse med fullbyrdingen i mer enn seks måneder, og enheten mener den skal innvilges, skal søknaden avgjøres av kriminalomsorgen på regionalt nivå. Tilsvarende gjelder når domfelte søker om flere utsettelser etter hverandre og utsettelsene til sammen vil overstige seks måneder.

Ved behandling av søknader om utsettelse med fullbyrdingen av straff, gjelder forvaltningsloven med de unntak som følger av straffegjennomføringsloven § 7, jfr. straffeprosessloven § 459 fjerde ledd.

Avgjørelser av søknad om soningsutsettelse skal begrunnes og det må opplyses om klageadgang, klagefrist og fremgangsmåte.

Kriminalomsorgen skal videre gjøre domfelte oppmerksom på at de opplysningene han påberoper seg til støtte for sin søknad, må dokumenteres og det skal gis en rimelig frist til å fremskaffe slik dokumentasjon. Også vedtak om utsettelse med fullbyrdingen i tilfeller hvor domfelte har krav på utsettelse, skal begrunnes skriftlig.

Klage avgjøres av nærmeste overordnede organ jfr. fvl. § 28

Det skal sendes kopi av alle utsettelse til det politidistriktet som hadde ansvaret for straffesaken.

§6. Obligatorisk utsettelse på grunn av helsemessige årsaker mv.

Fullbyrdingen av straffen skal utsettes dersom domfelte er blitt alvorlig sinnslidende eller domfeltes helsetilstand ellers gjør fullbyrdingen utilrådelig.

Fullbyrdingen av straffen skal utsettes når domfelte er gravid eller har født for mindre enn seks uker siden med mindre den domfelte selv ønsker at fullbyrdingen skal påbegynnes og fengselsleder eller friomsorgsleder og eventuell verge samtykker i det. Det samme gjelder for domfelte som ammer sitt barn, hvis det ikke er gått minst ni måneder siden barnet ble født.

I disse tilfellene har domfelte krav på å få utsatt fullbyrdingen. Domfelte trenger ikke å søke om utsettelse, men utsettelsesgrunnene må dokumenteres. Dersom leder for lokalt nivå får opplysninger som tyder på at det foreligger omstendigheter som skal føre til utsettelse etter denne bestemmelse, skal lederen av eget tiltak be om dokumentasjon av forholdet og deretter treffe vedtak.

Utsettelse skal gis på grunn av helsetilstand

Domfelte er alvorlig sinnslidende hvis han eller hun er psykotisk eller har tilsvarende alvorlig psykisk lidelse. Det innebærer at ikke alle psykiske lidelser gir krav på utsettelse med fullbyrdingen. Som utgangspunkt gjelder at hvis domfelte er strafferettslig tilregnelig på innsettelsestidspunktet, bør han eller hun også kunne gjennomføre en straff med nødvendig tilretteleggelse, for eksempel god tilgang på samtaler med psykolog/psykiater, straffegjennomføring i behandlingsinstitusjon osv. Helsetilstanden må være tilstrekkelig dokumentert. Uttalelse fra domfeltes fastlege eller annen behandlende lege eller psykolog er ikke tilstrekkelig. Med mindre det er åpenbart unødvendig, skal det innhentes uttalelse fra uavhengig lege/psykolog. Ved tvil om soningsdyktighet, kan kriminalomsorgen be politilegen om uttalelse. Domfelte kan pålegges å fremskaffe dokumentasjon innen en nærmere angitt frist og kan pålegges å fremstille seg for en bestemt lege/psykolog til undersøkelse.

En uttalelse fra lege eller psykolog om soningsdyktighet må som et minimum inneholde opplysninger om sykdommens symptomer, om tilstanden er varig, når det eventuelt kan ventes bedring, hvilke konsekvenser fullbyrdelse av dommen vil få for domfeltes helse og hva slags tilretteleggelse som eventuelt er nødvendig for at fullbyrdingen skal kunne finne sted.

For å avgjøre om domfeltes helsetilstand gjør fullbyrding utilrådelig må det foretas en konkret helhetsvurdering av den enkelte sak hvor både domfeltes helse og mulighetene for tilrettelagt soning vurderes. At soningen av helsemessige grunner ikke er ønskelig, ubehagelig eller vil ha uheldige virkninger på mulighetene for helbredelse, er ikke tilstrekkelig. Det må foreligge dokumentert risiko for at soningen kan medføre at en fra før alvorlig eller svak helsetilstand forverres, eller mulighetene for helbredelse i vesentlig grad blir mindre, før fullbyrdingen kan sies å være utilrådelig. Det skal mer til før fullbyrding i frihet kan sies å være utilrådelig enn fullbyrding i fengsel.

Utsettelse skal gis ved svangerskap mv.

Domfelte som er gravid har krav på å få fullbyrdingen utsatt. Dette gjelder uavhengig av hvor langt hun er i graviditeten og uansett hvor lang dommen er. Likeledes har domfelte krav på utsettelse når hun har født barn mindre enn seks uker før fullbyrdingstidspunktet, eller når hun ammer et barn hun har født for mindre enn ni måneder tilbake.

Ønsker domfelte (med tilslutning fra eventuell verge) likevel å fullbyrde straffen og helsemessige grunner ikke taler mot det, er det anledning til det, såfremt fengselsleder samtykker. Kriminalomsorgen må påse at de nødvendige samtykker foreligger ved fullbyrdingsstart.

Det er viktig at gravide domfelte opplyses om at omsorg for barn over ni måneder i utgangspunktet ikke gir utsettelse med fullbyrdingen eller benådning, slik at de kan vurdere om det kan være hensiktsmessig å sone dommen før fødselen. Særlig gjelder dette for fullbyrding av korte dommer og av straff i frihet.

§7. Utsettelse av andre grunner

Etter en nærmere vurdering kan kriminalomsorgen utsette fullbyrdingen av straffen når andre vektige grunner taler for det.

Generelt

Det skal foretas en konkret, skjønnsmessig vurdering i det enkelte tilfelle. Søknader om utsettelse skal vurderes nøye og det skal føres en restriktiv praksis. Utsettelse skal bare gis dersom utsettelsen vil avhjelpe problemene. Hvis en utsettelse bare forskyver problemet, må det vurderes om problemene er så alvorlige at de kan danne grunnlag for benådning.

Videre må det vurderes om de påståtte problemer er større enn det som normalt vil foreligge ved fullbyrding av straff. I vurderingen er det viktig å se hen til hvilken fullbyrdingsmåte som er aktuell i den konkrete sak.

Det skal vurderes om problemene kan håndteres på annen måte enn ved utsettelse, for eksempel tilrettelagt fullbyrding, herunder egnet fullbyrdingssted ut fra helsemessige behov. De påberopte forhold må dokumenteres. Det skal ikke gis utsettelse etter denne bestemmelsen dersom domfelte er dømt for ny kriminalitet begått etter den dom det søkes utsettelse for, med mindre det er særlig påkrevet på grunn av domfeltes rehabilitering.

Det skal legges vekt på om de påberopte omstendigheter er av en slik art at de ikke kunne forutsees. Videre vil det tale mot å innvilge søknaden at domfelte ikke har forsøkt å finne andre løsninger på sine problemer, men skjøvet disse foran seg. Det er for eksempel ikke forsøkt å få andre personer til å ivareta omsorgsforpliktelser overfor barn eller gamle foreldre, eller finne vikar til næringsvirksomheten.

Eksempler på "viktige grunner" (listen er ikke uttømmende):

- Utdannelse

Hvis domfelte er under utdanning, kan det gis utsettelse hvis det er nødvendig for at domfelte skal fullføre eksamen, fagbrev eller lignende. Normalt skal det ikke gis utsettelse lenger enn til avslutningen av skoleåret. Ved flerårige utdannelser kan dette innebære at utdannelsen må avbrytes.

- Arbeid/økonomi

At domfelte nylig har begynt i nytt arbeidsforhold, vil normalt ikke føre til utsettelse. Likeledes skal det ikke gis utsettelse bare fordi arbeidsgiver er avhengig av domfeltes innsats. I spesielle tilfelle kan utsettelse likevel innvilges i en kortere periode av hensyn til utpreget sesongarbeid og hvor det er vanskelig finne en erstatter, eller hvor arbeidet er av stor betydning for den domfelte.

- Omsorgsforpliktelser

Etter en konkret vurdering, kan sykdom hos ektefelle og barn være grunn til å gi utsettelse med soning inntil domfelte har ordnet med andre som kan ta seg av den syke. Likeledes hvis domfelte har eneomsorgen for barn og trenger tid til ordne med tilsyn for barna.

- Domfeltes egen helsetilstand

Hvis domfelte er syk, men sykdommen ikke er alvorlig nok til å falle inn under § 459 første ledd, jfr. forskriften § 6, kan det helt unntaksvis gis en kortere utsettelse.

En må her blant annet vurdere hvilke konsekvenser fullbyrding på det nåværende tidspunkt kan få, om det er mulig å ivareta nødvendige helsemessige behov i fengslet, og om det er et vedvarende helseproblem. Ved ønske om å fullføre behandling før fullbyrding, skal det ses hen til

hvor påkrevet behandlingen er og hvor lang tid som gjenstår av behandlingen.

Sikkerhetsstillelse og andre vilkår

Det skal bare settes vilkår som har naturlig tilknytning til utsettelsesgrunnen. Andre vilkår skal ikke settes. Vilkåret må være kontrollerbart. Som eksempel kan det settes vilkår om at den domfelte etter en tid innhenter ny dokumentasjon på at vedkommende fortsatt går på skole eller går til behandling.

Benådning og gjenopptagelse

Ved søknad om benådning skal fullbyrdingen utsettes hvis domstolen eller påtalemyndigheten har anbefalt benådning.

I disse tilfellene skal fullbyrdelsen utsettes uten at kriminalomsorgen behøver vurdere om det er sannsynlig at domfelte vil bli benådet. I tillegg til disse reglene, kan Justisdepartementet velge å gi en søknad om benådning oppsettende virkning. Fullbyrdelsen skal i alle disse tilfellene utsettes til benådningssøknaden er avgjort. Har departementet gitt såkalt for tiden - avslag, skal fullbyrdelsen utstå til spørsmålet om benådning er endelig avgjort (prøvetiden er utløpt og det er truffet nytt vedtak i saken)

Er det søkt om benådning uten at påtalemyndighet eller domstol eksplisitt har anbefalt søknaden, kan kriminalomsorgen utsette fullbyrdelsen hvis det er sannsynlig at benådning vil bli innvilget. I praksis vil det da foreligge så alvorlige tilstander at utsettelse vil kunne innvilges etter forskriften §§ 6 og 7.

Hvis påtalemyndigheten begjærer gjenopptakelse eller slutter seg til en gjenopptakelsesbegjæring fra domfelte, skal fullbyrdingen utsettes til gjenopptagelsessaken er avsluttet. Bortsett fra disse tilfellene, vil begjæring om gjenopptagelse normalt ikke medføre at fullbyrdingen utsettes.

§ 8. Utsettelse på grunn av militærtjeneste

Fullbyrding av fengselsstraff av kortere varighet enn 90 dager for personer som tjenestegjør i forsvaret eller som innenfor fullbyrdingstiden skal møte til militærtjeneste, bør så vidt mulig tilpasses, slik at det ikke oppstår vesentlige ulemper for den militære tjenesten.

Det er den tid som faktisk skal fullbyrdes som er avgjørende for "fengselsstraff av kortere varighet enn 90 dager".

Med militærtjeneste menes mannskaper som er inne til førstegangstjeneste eller repetisjonsøvelse, men ikke de som er vervet eller ansatt.

Bestemmelsen er gitt av hensyn til forsvaret, ikke den domfelte. Utsettelse kan følgelig gis uten søknad fra den domfelte. En redegjørelse fra den domfeltes militære avdeling er nok. Utsettelse skal ikke gis med mindre det er anbefalt av forsvaret.

Retningslinjer som skal innarbeides i de øvrige retningslinjene til § 12.

Strgjfl. § 12 (endring i retningslinjer strgjfl. pkt. 3.8.):

(Skrives inn rett under overskriften: *Særlig om saksforberedelsen*)

Alle søknader om gjennomføring av straff i institusjon forberedes og avgjøres av kriminalomsorgen. Det bør innhentes opplysninger om eventuelle andre eller uoppgjorte forhold. Uttalelse fra politiet bør innhentes der kriminalomsorgen finner dette nødvendig.